

forskningsindsats, der bliver gjort på de her områder, med sprøjtegifte og økologi, så kan man nå meget langt, hvis man virkelig vil, og hvis man altså gør noget ved det og satser.

Økologi er jo ikke længere en drøm for Rudolf Steiner-entusiaster. Det er, eller kunne blive vil jeg sige, en meget stærk økonomisk medspiller for landbruget i stedet for at være en besværlig og lidt overset modspiller. Hvis vi i øvrigt var i stand til at levere varen, så kunne vi sælge alle de økologiske fødevarer, vi overhovedet var i stand til at producere. Alle markedsundersøgelser peger i retning af, at de købedygtige markeder, som vi gerne vil eksportere til og er i stand til at betjene med økologiske produkter, også gerne vil have dem. Problemet er altså bare, at vi ikke kan levere dem.

Vi er nettoimportører af økologiske fødevarer. Det eneste sted, vi kan være med i det her spil, er med mælk og mejeriprodukter, og der er selvfølgelig en fin omlægning i gang. Det er utrolig ærgerligt set i lyset af, at økologi jo faktisk ville løse alle de problemer, vi står med. Vi synes derfor, man skal gå den vej, og at man skal lave om på det.

Bichel-udvalgets rapport og hvad den skal bruges til: Den giver en række anbefalinger, som vi i hvert fald i udgangspunktet alle sammen støtter. Vi har fået vished for, og der er også enighed om, at brugen af sprøjtegifte kan halveres på kort tid, uden at nogen lider økonomisk tab. Man kan næsten ikke lade være med at spørge: Hvorfor i alverden er det så ikke sket for lang tid siden? Den første pesticide-handlingsplan havde vi i slutningen af 1980'erne, den næste i midten af 1990'erne, og vi halter stadig væk bagefter, og i konklusionerne har man jo næsten allerede på forhånd givet nogle lidt længere respit.

Vi ved godt, det her ikke er nemt, men vi tror, at det kan lade sig gøre. Vi tror også, at dansk landbrug med en vis støtte og selvfølgelig hjælp her fra Folketinget kan udvikle sig til en slags foregangsland, specielt på økologiområdet. Guleroden er altså de store eksportmarkeder, dem må vi jo selv ud og opdyrke, men der venter mange penge på vores højklasse mejeriprodukter og andre produkter, hvis vi ellers nu gav os til at producere dem.

Vi tror altså på, at økologien er et af de vigtigste ben i en kommende strategi, fordi den på sigt både kan give kassen og også kan give rent vand. Selvfølgelig skal vi også have sprøjtefri zoner og bræmmer, så længe det er nødvendigt,

og andre af de ting, som Bichel-udvalget anbefaler.

Vi kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse, som vi er medforlagsstillere til.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg ved ikke, om fru Vibeke Peschardt er klar over, at en meget stor del af den økologiske mælk nu bare bliver hældt i den konventionelle mælk, at markedsandelene for økologisk mælk har været faldet i første kvartal i år, når det gælder harmoniprodukterne, fra 21 til 19 pct. Det viser, at der er nogle, der ikke rigtig gider det dér. De 26 mia. kr., som det ifølge Bichel-rapporten vil koste med en total omlægning, er vi altså nogle, der siger nej til.

Når det gælder rent grundvand, kan jeg fortælle, at nede på Als har man fået tjekket alle de offentlige borer og de private borer, hvorfra der bliver solgt vand til andre, og det viser sig, at forureningsproblemet er kloroform og benzen, på trods af at der har været sprøjet meget nede på Als. Det er ikke sprøjtemidlerne, der forurener borerne dér.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg kender ikke den undersøgelse, fru Helga Moos henviser til, men jeg er da ikke i tvivl om, at der også findes andet end pesticider i grundvandet. Vi har måleapparaturer, der kan finde stort set alt, hvad der ledes efter i grundvand, og naturligvis også det der.

Med hensyn til økologien vil jeg anbefale fru Helga Moos at henvende sig enten i Fødevarerministeriet eller i Udenrigsministeriet og få de tre undersøgelser, der er lavet i Tyskland, Storbritannien og Frankrig, om mulighederne for de økologiske markeder. Der vil fru Helga Moos kunne se, hvilke muligheder der var, hvis landbruget i øvrigt tog et tag i sig selv og i andelsbevægelsen og fik rettet sin produktion derhen, hvor efterspørgslen var.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jamen dem har jeg da sandelig set, og jeg kan da fortælle, at hvis man læser dem med bare lidt fornuft, så viser det sig, at først skal man have indført et økologisk mærke, som de har tillid til på det tyske marked osv. Det ligger simpelt hen så langt ude i fremtiden, at vi når at få betalt for meget økologi, der bliver hældt